Original Article Open Access

Child Rights Journal

2023; 5(19): 83-93

Journal Homepage: http://childrightsjournal.ir

International ThinkTank of Human Dignity | The Iranian Association of Medical Law | The Iranian Association of Child Rights

Regulations Established by the Council of Europe and the European Union against the Spread of Child Pornography through the Internet

Amirreza Mahmoudi[1], Seyedeh Mahshid Miri Balajorshari[1]✷

1. Department of Law, Lahijan Branch, Islamic Azad University, Lahijan, Iran.

ABSTRACT

Background and Aim: Children in cyberspace are victims of many problems, including pornography. Individuals and companies that use children as tools for their nefarious purposes. In this article, the main goal is to explain the efforts of the Council of Europe and the European Union to prevent and spread these evil intentions such as child pornography. The efforts that have been made by establishing preventive laws and requiring the contracting countries to join them and implement these regulations.

Method: In this article, the type of theoretical research is the descriptive-analytical research method, which was prepared and using library resources.

Results: The findings indicate that the efforts made by the Council of Europe and subsequently by the European Union to prevent and spread child pornography in the virtual space were one of the first efforts of the international community. It is true that the sovereign territory of the efforts made in the Council of Europe and the European Union only includes Europe and the countries in that territory, but since these efforts can be considered among the model rules and examples for other countries in the world, they can The standardization of the new laws established to prevent the spread of child pornography will be useful.

Conclusion: The result obtained from this study is that the Council of Europe has managed to criminalize it in a way by passing laws to prevent and spread child pornography in cyberspace and considering that the signatory countries have left it free to do this. To localize the regulations according to the rights and regulations of its subject, therefore, it has been able to provide a solid step to prevent the spread of this crime. Also, the efforts made by the European Union following the efforts of the European Council to institutionalize these preventive regulations can be considered.

Keywords: Pornography; Child Pornography; Cyber Space; Council of Europe; European Union

Corresponding Author: Seyedeh Mahshid Miri Balajorshari; **Email:** mahshid.miri.id@gmail.com

Received: June 06, 2023; **Accepted:** October 05, 2023

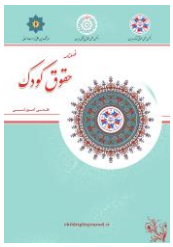
Please cite this article as:

Mahmoudi AR, Miri Balajorshari SM. Regulations Established by the Council of Europe and the European Union against the Spread of Child Pornography through the Internet. Child Rights Journal. 2023; 5(19): 83-93.

[Downloaded from childrightsjournal.ir on 2026-11-16]

This Open Access Article Distributed under the Terms of the Creative Commons Attribution Non-Commercial License 4.0 (CC BY-NC 4.0)

مقاله پژوهشی
دسترسی آزاد

فصلنامه حقوق کودک

دوره پنجم، شماره نوزدهم، پاییز ۱۴۰۲، صفحات ۹۳-۸۳

Journal Homepage: http://childrightsjournal.ir

مقررات وضع‌شده توسط شورای اروپا و اتحادیه اروپا علیه گسترش پورنوگرافی کودکان از طریق اینترنت

امیررضا محمودی[۱]، سیده‌مهشید میری بالاجورشری[۱*]

۱. گروه حقوق، واحد لاهیجان، دانشگاه آزاد اسلامی، لاهیجان، ایران.

چکیده

زمینه و هدف: کودکان در فضای مجازی قربانی مسائل متعددی از جمله پورنوگرافی هستند. اشخاص و شرکت‌هایی که به واسطه زیاده‌خواهی از کودکان به عنوان ابزاری برای مقاصد شوم خود استفاده می‌کنند. در این مقاله هدف اصلی تبیین تلاش‌هایی هست که از طرف شورای اروپا و اتحادیه اروپا برای جلوگیری و گسترش این مقاصد شوم مثل پورنوگرافی کودکان، است. تلاش‌هایی که با وضع قوانین پیشگیرانه و الزام کشورهای متعاهد برای پیوستن بدان و اجرای این مقررات صورت گرفته است.

روش: در این مقاله نوع تحقیق نظری، روش تحقیق توصیفی ـ تحلیلی می‌باشد که با ابزار فیش با استفاده از منابع کتابخانه‌ای تنظیم شده است.

یافته‌ها: یافته‌ها حاکی از آن است که تلاش‌هایی که از طرف شورای اروپا و متعاقب آن اتحادیه اروپا در جلوگیری و گسترش پورنوگرافی کودکان در فضای مجازی صورت گرفته است، یکی از اولین تلاش‌های مجامع بین‌المللی در قبال آن بوده است. درست است که قلمرو حاکمیتی این تلاش‌ها صرفاً اروپا و کشورهای موجود در ان قلمرو را شامل می‌شود، ولی از آنجایی که این تلاش‌ها می‌توانند جزء قواعد الگویی و نمونه برای سایر کشورهای جهان تلقی شوند، می‌توانند در استانداردسازی قوانین جدید وضع‌شده راجع به جلوگیری از گسترش پورنوگرافی کودکان مفید باشند.

نتیجه‌گیری: شورای اروپا با وضع احکامی در جهت جلوگیری و گسترش پورنوگرافی کودکان در فضای مجازی توانسته آن را به نوعی جرم‌انگاری کند و با توجه به اینکه کشورهای امضاکننده آن را مختار گذاشته که این مقررات را با توجه به حقوق و مقررات موضوعه خود بومی‌سازی کند، لذا توانسته گامی محکم در جهت جلوگیری از گسترش این بزه فراهم آورد. همچنین تلاش‌هایی که از طرف اتحادیه اروپا متعاقب تلاش‌های شورای اروپا صورت‌گرفته در جهت نهادینه‌کردن این مقررات پیشگیرانه می‌تواند تلقی شود.

واژگان کلیدی: پورنوگرافی؛ پرنوگرافی کودکان؛ فضای مجازی؛ شورای اروپا؛ اتحادیه اروپا

نویسنده مسئول: سیده‌مهشید میری بالاجورشری؛ **پست الکترونیک:** mahshid.miri.id@gmail.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۳/۱۶؛ **تاریخ پذیرش:** ۱۴۰۲/۰۷/۱۳

خواهشمند است این مقاله به روش زیر مورد استناد قرار گیرد:

Mahmoudi AR, Miri Balajorshari SM. Regulations Established by the Council of Europe and the European Union against the Spread of Child Pornography through the Internet. Child Rights Journal. 2023; 5(19): 83-93.

[Downloaded from childrightsjournal.ir on 2026-11-16]

این مجله تابع سیاست دسترسی باز از نوع CC BY-NC 4.0 می‌باشد.

مقدمه

رایانه‌ها و اینترنت که مسلماً مهم‌ترین اختراع عصر ما هستند، می‌توانند در کنار مزایا و امکاناتی که برای زندگی روزمره بشر به همراه دارند آسیب‌ها و مشکلاتی نیز به ارمغان می‌آورند. کسانی که بیشتر تحت تأثیر این آسیب‌ها قرار می‌گیرند کودکان هستند، زیرا آن‌ها در سنین رشد هستند و نسبت به بزرگسالان در برابر عوامل خارجی، استثمار و خطرات آسیب‌پذیرتر می‌باشند.

اینترنت و فضای سایبر یکی از مهم‌ترین پیشرفت‌های بشر محسوب می‌شود. این فضا با آنکه فواید بسیاری برای بشر داشته و وسیله‌ای برای تسهیل امورات مختلف، ازجمله ارتباطات، پزشکی، تولید و... شده باعث مشکلات جدی نیز برای بشر شده است. یکی از مشکلاتی که این فضا برای بشر ایجاد کرده است تسهیل دسترسی به داده‌های غیر اخلاقی برای همگان به ویژه کودکان می‌باشد. سؤالی که در اینجا مطرح می‌شود، این است که سازمان‌های بین‌المللی به ویژه شورای اروپا و اتحادیه اروپا در رابطه با پرنوگرافی کودکان چه اقداماتی را انجام داده‌اند؟ بنابراین فرض بر این است که سازمان‌های بین‌المللی به ویژه شورای اروپا و اتحادیه اروپا توانسته‌اند اقدامات پیشگیرانه‌ای را در جهت پرنوگرافی کودکان به شکل تقنینی و اجرایی انجام دهند.

کودکان به عنوان یکی از اقشار آسیب‌پذیر در فضای مجازی نیاز به حمایت همه‌جانبه سازمان‌های بین‌المللی و کشورها دارند (۱). با توجه به اینکه جرائمی که بر علیه کودکان در فضای سایبر اتفاق می‌افتد، معمولاً جنبه بین‌المللی و فرامرزی دارند، لذا بدون همکاری کشورها و سازمان‌های بین‌المللی نمی‌توان از فعالیت‌های پیشگیرانه در این زمینه صحبت کرد، چراکه هیچ کشوری نمی‌تواند به تنهایی با محدودکردن دسترسی‌ها جلوی وقوع بزه علیه کودکان در فضای سایبر را بگیرد، زیرا که فیلترکردن و محدودکردن دسترسی به سمت قضیه می‌باشد. در سویی دیگر خود کودکان می‌توانند ابزاری برای سوءاستفاده در زمینه‌های پورنوگرافی باشند. افرادی که با هر نوع قصدی می‌توانند از کودکان در زمینه بهره‌کشی جنسی استفاده نمایند.

جرائم سایبری عموماً بر روی و یا از طریق سیستم‌های متصل به یکدیگر توسط یک شبکه انجام می‌شوند. رایج‌ترین و پیشرفته‌ترین سیستم شبکه امروزی «اینترنت» است. ساختار بین‌المللی اینترنت که فراتر از مرزهای کشوره بودها و دارای ویژگی نامحدودبودن انتقال داده‌ها و دشواری کنترل آن‌ها هست، ناگزیر مبارزه با جرائم سایبری را فراتر از مرزهای کشور می‌برد و بدان صبغه بین‌المللی می‌بخشد (۲).

محتوای مستهجن با هدف کودکان، که یکی از بزرگ‌ترین آسیب‌هایی است که از طریق اینترنت برای کودکان ایجاد می‌شود و در قوانین کیفری بسیاری از کشورهای خارجی در مقررات بین‌المللی به عنوان یک نوع جرم تلقی شده است و استفاده از کودکان در تهیه این مطالب و داده‌ها یکی از مهم‌ترین مشکلاتی است که در اینترنت با آن مواجه هستیم. این مسأله مهم موضوع اسناد وضع‌شده توسط اتحادیه اروپا و شورای اروپا بوده است، چه در مورد کودکان تحت تأثیر این مطالب و داده‌ها و چه استفاده از کودکان به عنوان اشیا در به دست‌آوردن و ساخت و تولید چنین محتوایی (۳). بر اساس کنوانسیون جرائم سایبری اروپا، کشورهای متعاهد موظف به وضع مقررات مهم و جدی جهت پیشگیری و کنترل چنین بزه‌هایی در این زمینه هستند.

به ویژه تصویب اخیر «کنوانسیون اروپایی جرائم رایانه‌ای» که حاصل تلاش‌های شورای اروپا در زمینه مبارزه و کنترل بزه رایانه‌ای بوده و اینکه کشورهای غیر عضو شورای اروپا نیز این موافقت‌نامه را امضا کرده‌اند (۴)،

این مجله تابع سیاست دسترسی باز از نوع CC BY-NC 4.0 می‌باشد.

[Downloaded from childrightsjournal.ir on 2026-11-16]

نشان می‌دهد که اقدامات مؤثری برای پیشگیری و کنترل آن آغاز شده است و به نوعی در سرتاسر جهان علیه پورنوگرافی کودکان اقدامات قانونی جدی صورت گرفته است.

روش

تحقیق حاضر به روش توصیفی ـ تحلیلی ضمن بهره‌گیری از منابع کتابخانه‌ای به انجام رسیده است.

یافته‌ها

۱. مقررات تدوین‌شده در کنوانسیون جرائم سایبری

شورای اروپا: کمیته اروپایی جرم و جنایت (CDPC) با تصمیم شماره «CDPC/103/211196» در ۱۹۹۶ تصمیم به تشکیل کمیته‌ای متشکل از کارشناسان برای رسیدگی به جرائم سایبری گرفت. این کنوانسیون در سال ۱۹۹۷ زمانی در دستور کار قرار گرفت که کمیته وزرای شورای اروپا از کارشناسان درخواست کرد متن قانونی را که ماهیت الزام‌آور در رابطه با موضوعات مربوط به جرائم سایبری داشته باشد، تهیه کنند. متن پیش‌نویس در آوریل ۲۰۰۰ در اینترنت منتشر شد و متن پیش‌نویس شکل نهایی خود را در ژوئن ۲۰۰۱ به خود گرفت (۵). پیش‌نویس قرارداد بازنگری شده و نهایی شده و متن توضیحی آن برای تصویب در مجمع عمومی آن در ژوئن ۲۰۰۱ به کمیته اروپایی جرم و جنایت ارائه شد. پس از آن پیش‌نویس قرارداد برای پذیرش و امضا به کمیته وزرای شورای اروپا ارائه شد.

کنوانسیون جرائم سایبری شورای اروپا در ۲۳ نوامبر ۲۰۰۱ در بوداپست، پایتخت مجارستان، برای امضای کشورها ارائه شد و تا به امروز، ۳۴ عضو شورای اروپا و ۴ کشور غیر عضو ایالات متحده، ژاپن، آفریقای جنوبی و کانادا) کنوانسیون را امضا کرده‌اند (۶). در مجموع این کنوانسیون توسط ۳۸ کشور امضا شده است. طبق روال مندرج در مواد مربوطه کنوانسیون، در مرحله بعدی انطباق مقررات کنوانسیون که به صورت اصول کلی است توسط کشورهای عضو در قوانین داخلی خود محول شده است و اجرای آن مقررات توسط کشورهای متعاهد درخواست شده است. پایان این دوره طبق موافقت‌نامه ۳۰ ژوئن ۲۰۰۳ تعیین شده است.

با تصویب متن مورد بحث، اولین کنوانسیون بین‌المللی جرائم ارتکابی از طریق اینترنت و سایر شبکه‌های اطلاعاتی پدید آمد، بدین‌ترتیب از نظر موضوع بررسی، اولین موافقت‌نامه بین‌المللی حمایت از کودکان لازم‌الاجرا شد.

توافقنامه شامل چهار بخش است: ۱ـ شرایط؛ ۲ـ اقداماتی که باید در سطح ملی اتخاذ شود ـ حقوق ماهوی و رویه قضایی؛ ۳ـ همکاری بین‌المللی؛ ۴ـ سایر مقررات.

در بخش دوم کنوانسیون با عنوان «اقدامات قابل اتخاذ در سطح ملی ـ حقوق ماهوی و آیین دادرسی»، مقرراتی در خصوص جرائم ارتکابی از طریق رایانه، تعریف و شناسایی جرائم ارتکابی از طریق رایانه و همچنین سایر موارد مرتبط وجود دارد (۷). در قسمت مقررات، یعنی مسائل حقوق ماهوی، ابتدا ۹ جرم در چهار دسته مختلف تعریف شده و سپس تعهدات و مجازات‌های لازم نسبت بدان‌ها مشخص شده‌اند. جرائم مندرج در کنوانسیون عبارتند از:

ـ جرائم علیه محرمانه‌بودن، یکپارچگی و در دسترس‌بودن داده‌ها یا سیستم‌های فناوری اطلاعات، (دسترسی غیر قانونی، مداخله غیر قانونی، مداخله داده‌ها، مداخله سیستم‌ها، سوءاستفاده از دستگاه‌ها).

ـ جرائم جعل ارتکابی از طریق سیستم‌های اطلاعاتی و جرائم کلاه‌برداری از طریق سیستم‌های اطلاعاتی، (کلاه‌برداری مجازی و جرائم کلاه‌برداری).

این مجله تابع سیاست دسترسی باز از نوع CC BY-NC 4.0 می‌باشد.

[Downloaded from childrightsjournal.ir on 2026-11-16]

ـ جرائم مرتبط با محتوا، (مانند داشتن و توزیع مطالب مرتبط با پورنوگرافی کودکان در سطح بین‌المللی).
ـ نقض حقوق مالکیت معنوی و توزیع خلاف مقررات داده‌ها در سطح بین‌المللی.

علاوه بر این، در توجیه کنوانسیون آمده است که جرائم مندرج در کنوانسیون در پایین‌ترین سطح قابل توافق نگه داشته می‌شود و به صورت کلی بیان شده‌اند و ممکن است انواع دیگر اعمال نیز در نظام‌های حقوقی ملی جرم تلقی شوند.

۲. جرائم مربوط به پورنوگرافی کودکان در ماده ۹ کنوانسیون: ماده ۹ کنوانسیون به پورنوگرافی کودکان می‌پردازد. ارزش حقوقی که در این ماده سعی شده از آن حمایت شود، تقویت تدابیری است که از کودکان به ویژه در برابر استثمار جنسی حمایت می‌کند و مواد مربوطه از احکام کیفری ملی کشورهای طرف کنوانسیون درخواست می‌کند، مقرراتی را در راستای مبارزه، پیشگیری و کنترل آن طبق مقررات کلی کنوانسیون تنظیم کنند (۸). با این کنوانسیون و تقویت حفاظت در برابر استفاده از سیستم‌های اطلاعاتی در جرائم جنسی علیه کودکان، کشورهای متعاهد در صورت عدم وجود مقررات در این زمینه، مقررات مؤثری وضع و به موقع اجرا خواهند گذاشت. مراحل توسعه این ماده در متن توضیحی کنوانسیون به شرح زیر بیان شده است:

این ماده در پاسخ به نگرانی‌های بیان‌شده در حوزه پورنوگرافی کودکان و استثمار آن‌ها و استفاده از شبکه اینترنت جهانی انجام این بزه در دومین اجلاس سران کشورها و دولت‌های شورای اروپا (استراسبورگ، ۱۱-۱۰ اکتبر ۱۹۹۷ م.) تهیه شده است و بر اساس مفاد کنوانسیون سازمان ملل متحد در مورد حقوق کودک، فروش کودکان، فحشا و هرزه‌نگاری کودکان، همچنین مطابق با گرایش بین‌المللی به سمت ممنوعیت پورنوگرافی کودکان تهیه و تصویب شده است و در این راستا ابتکاری برای مبارزه با استثمار جنسی از کودکان و پورنوگرافی کودکان (COM 2000/854) راه‌اندازی شده است.

برای اینکه اعمال مذکور در آیین‌نامه این ماده جرم تلقی شود، باید اعمال عمداً توسط مرتکب انجام شود. کشورهای عضو این موضوع را هنگام تطبیق قوانین داخلی خود با کنوانسیون در نظر خواهند گرفت (۹). به عبارت دیگر، مفهوم «جرم ارتکابی از روی سهل‌انگاری» که در سیستم حقوق جزای اکثر کشورها (حتی ایران) شناسایی شده است، در این کنوانسیون گنجانده نشده است و در این رابطه ادعا شده است که در تهیه مقررات این کنوانسیون نظریه حقوق کیفری مدرن پذیرفته شده است. بر این اساس، دسترسی، توزیع، انتشار، تولید یا داشتن هرزه‌نگاری کودکان تنها در صورت ارتکاب عمدی جرم تلقی شده و مرتکب این عمل مسئول خواهند بود.

این امر به ویژه در تعیین مسئولیت ارائه‌دهندگان خدمات اینترنتی و ارائه دهندگان محتوای اینترنتی مهم است، اما اگر مقررات مشخص‌تر و جامع‌تری از قبل در خصوص آی‌اس‌پی‌ها (ISP) در این زمینه وجود داشته باشد، معتبر خواهند بود. مقررات وضع‌شده در ماده ۹ کنوانسیون در مورد پورنوگرافی کودکان در قسمت‌های زیر توضیح داده شده است.

۲-۱. توزیع و نگهداری مواد مستهجن کودکان: بر اساس بند ۱(«الف») ماده ۹، تولید، توزیع و نگهداری الکترونیکی مواد مستهجن کودکان جرم‌انگاری شده است. هدف از تهیه این ماده، تقاضای قطع منبع عمل برای جلوگیری از هرزه‌نگاری کودکان و بهره‌کشی از کودکان به این شکل است (۱۰). بنابراین به گفته برگزارکنندگان کنوانسیون، عرضه و تقاضا برای پورنوگرافی کودکان به طور کامل پایان خواهد یافت.

این مجله تابع سیاست دسترسی باز از نوع CC BY-NC 4.0 می‌باشد.

[Downloaded from childrightsjournal.ir on 2026-11-16]

اعمالی که در شمول ماده ۹ جرم محسوب می‌شوند با عبارات مختلفی تبیین شده‌اند. اصطلاح «در دسترس قراردادن» در بند ۱(«ب») به معنای در دسترس قراردادن پورنوگرافی کودکان از طریق یک سیستم رایانه‌ای است. همچنین شامل درخواست از دیگران برای به دست‌آوردن پورنوگرافی کودکان نیز می‌شود. نکته مهم در اینجا این است که مجری بتواند محتوای مرتبط را ارائه دهد. به عنوان مثال، با ایجاد سایت‌های مستهجن کودکان، در دسترس قراردادن استفاده از پورنوگرافی کودکان برای استفاده آنلاین دیگران یا ایجاد لینک‌هایی که دسترسی به سایت‌های پورنوگرافی کودکان را تسهیل می‌کند یا درج چنین لینک‌هایی، در محدوده ماده ۹ جرم محسوب می‌شود.

بند ۱(«ج») بیان می‌کند که انتشار یا توزیع پورنوگرافی کودکان از طریق یک سیستم اطلاعاتی جرم تلقی خواهد شد. مقصود از توزیع در اینجا انتشار فعال مطالب است. ارسال مطالب حاوی هرزه‌نگاری کودکان برای شخص دیگری از طریق سامانه اطلاعاتی نیز انتشار هرزه‌نگاری کودک محسوب می‌شود و در حیطه جرم قرار می‌گیرد.

در بند ۱(«د») آمده است که عمل «به دست‌آوردن برای استفاده خود یا شخص دیگری» به معنای اقدام فعالانه در پورنوگرافی کودکان می‌باشد. بنابراین در این زمینه دانلود پورنوگرافی کودک به هر شکلی جرم محسوب می‌شود.

بر اساس بند ۱(«هـ»)، داشتن پورنوگرافی کودکان بر روی یک سیستم کامپیوتری یا بر روی یک حامل داده مانند یواس‌پی (USP) دیسک یا سی‌دی رم (CD-ROM) جرم است. بزه تلقی‌کردن پورنوگرافی کودکان تقاضا برای چنین داده‌هایی را کاهش می‌دهد. جرم‌انگاری تمام بخش‌های زنجیره، از تولید تا تملک، راهی مؤثر برای کاهش تولید پورنوگرافی کودکان است.

۲-۲. مفهوم و مصادیق پورنوگرافی کودکان: در این بند مشخص شده است که عبارت «پورنوگرافی کودک» که در بند شماره ۱ آمده شامل چه مواردی می‌شود، زیرا در مفهوم مستهجن به معنای مندرج در کنوانسیون گنجانده شده است. نقاشی، فیلم، کارتون و حتی انیمیشن‌های مصنوعی (شبیه‌سازی) نیز به عنوان مصادیق پرنوگرافی کودکان در نظر گرفته شده است (۱۱). بر این اساس، موقعیت‌های زیر پورنوگرافی کودکان تلقی می‌شوند:

ـ مشارکت یک خردسال در یک عمل تلقین جنسی.

ـ شرکت شخصی که به نظر می‌رسد صغیر نباشد (شک در صغیربودن یا نبودن) در یک عمل تلقین‌کننده جنسی.

ـ تصاویری که یک کودک خردسال را در حال مشارکت در یک عمل وسوسه‌انگیز جنسی نشان می‌دهد.

اصطلاح «مواد مستهجن» در بند ۲ تابع معیارهای ملی برای طبقه‌بندی آن به عنوان ناپسند، ناشایست و مشابه غیر اخلاقی (شنیع) است. در اینجا، اینکه چه داده‌هایی مستهجن تلقی می‌شود و تا چه اندازه موارد مستهجن محسوب می‌شود، به سیستم‌های حقوقی داخلی کشورهای متعاهد واگذار شده است. همانطور که مشخص است، آنچه که به منزله موارد زشت و مستهجن می‌باشند، در هر زمان و همچنین از کشوری به کشور دیگر و حتی بین گروه‌های فرهنگی مختلف در یک کشور متفاوت است. با این حال، مطالبی با ارزش هنری، پزشکی، علمی یا مشابه ممکن است مواد غیر مستهجن در نظر گرفته شوند. بنابراین ابتکار عملی که کنوانسیون به کشورهای متعاهد با فرهنگ‌های مختلف اعطا کرده و از آن‌ها خواسته که مفهوم داده مستهجن را بر طبق مقررات و عرف و فرهنگ خود معنی نمایند بسیار پسندیده تلقی می‌شود.

گرچه «عمل ناپسند جنسی» در یک مفهوم قابل شناسایی در کنوانسیون مشخص نشده است، معنای آن

این مجله تابع سیاست دسترسی باز از نوع CC BY-NC 4.0 می‌باشد.

[Downloaded from childrightsjournal.ir on 2026-11-16]

به طور مفصل در متن توضیحی کنوانسیون تعریف شده است. بر این اساس، اولین نکته‌ای که باید به آن توجه کرد، این است که واقعی یا شبیه‌سازی‌شدن رویداد تفاوتی ندارد. اگر یکی از حالات ذکرشده در زیر رخ دهد، بدون توجه به سایر جهات، عمل مورد نظر محقق خواهد شد. بر این اساس، مفهوم عمل ناپسند جنسی در این کنوانسیون به شرح زیر است:

ـ آمیزش جنسی، از جمله تناسلی، دهانی، مقعدی بین افراد زیر سن قانونی، بین یک فرد بالغ و یک خردسال، بین یک جنس یا جنس متفاوت.

ـ رابطه با حیوانات.

ـ خودارضایی.

ـ آزار جنسی سادیستی یا مازوخیستی.

ـ تماس ناخواسته با ناحیه تناسلی یک خردسال.

کنترل قانونی در نظر گرفته شده در بند «الف» این بند، محافظت از کودکان در برابر رفتارهای بد (جنسی) است. کنترل قانونی که در بندهای «ب» و «ج» همان پاراگراف ارائه می‌شود، جلوگیری از شکل‌گیری خرده‌فرهنگی است که ممکن است کودکان را به چنین اعمالی تشویق یا اغوا کند و در نتیجه اجازه بدرفتاری جنسی با کودکان را بدهد.

۲-۳. مفهوم کودک: در این بند، تعریف «کوچک»، «کودک» ارائه شده است. بدین‌منظور، برای یافتن استانداردی کلی در بین کشورها، سن ۱۸ سالگی در تعریف «کودک» در کنوانسیون حقوق کودک سازمان ملل متحد مبنا قرار گرفته است (۴). در واقع، این وضعیت در متن توضیحی کنوانسیون نیز بیان شده است. این محدودیت سن رضایت برای رابطه جنسی نیست. ممکن است توسط قوانین ملی به عنوان یک جرم در نظر گرفته شود که افراد زیر سن خاصی حتی با رضایت خود رابطه جنسی داشته باشند.

آنچه در این کنوانسیون در نظر گرفته شده است، جلوگیری از استفاده افراد زیر ۱۸ سال به عنوان اشیای جنسی است. همچنین امکان تعیین سن متفاوت در این خصوص برای طرفین متعاهد وجود دارد، مشروط بر اینکه کمتر از ۱۶ سال تمام نباشد. نتیجه دیگری که از اینجا می‌توان گرفت، این است که ممکن است برای طرفین متعاهد امکان تعیین سن بالاتر از ۱۸ سال وجود داشته باشد (۱۲)، زیرا در کنوانسیون حکمی برخلاف آن پیش‌بینی نشده است، چراکه طبق کنوانسیون کشورهای عضو مختارند هر زمان که بخواهند چنین مقرراتی را با در نظرگرفتن مقررات داخلی خود وضع کنند. کنوانسیون فقط حد پایین را تعیین می‌کند. بنابراین حفاظت از افراد زیر سن قانونی می‌تواند به طور مؤثرتری تضمین شود.

۲-۴. به رسمیت شناخته‌شدن مقررات کنوانسیون: این بند به طرف‌های متعاهد این حق را می‌دهد که نسبت به بندهای ۱(«د») و («هـ») و بندهای ۲(«ب») و ۲(«ج») قید شرط کنند. روال این امر در ماده ۴۲ کنوانسیون تعیین شده است، به طوری که به رسمیت شناختن چنین حق قید و شرطی ممکن است از نظر قابل اجرابودن مؤثر کنوانسیون باعث مثبت تلقی‌شدن موارد شود. این وضعیت تأثیر کنوانسیون را بر جلوگیری از استفاده از کودکان به عنوان اشیای جنسی کاهش می‌دهد. در نگاه اول، مقرراتی که از نظر حمایت از کودکان بسیار مثبت به نظر می‌رسد ـ صرف نظر از بحث‌های مربوط به آزادی بیان در مقررات عمومی ـ در صورت اجرای این شرط‌ها بی‌اثر خواهند بود.

اقدامات تولید، توزیع و در اختیارداشتن داده‌های حاوی هرزه‌نگاری کودکان از طریق سیستم‌های اطلاعاتی که امروزه تقریباً به زخمی خون‌ریز تبدیل شده و از زمان ظهور اینترنت به عنوان مضرترین جنبه این سیستم

این مجله تابع سیاست دسترسی باز از نوع CC BY-NC 4.0 می‌باشد.

[Downloaded from childrightsjournal.ir on 2026-11-16]

شبکه بسیار مفید تلقی می‌شود، به نوعی یک مشکل بین‌المللی تلقی می‌شود.

این یک دیدگاه مشترک است که داده‌های مربوط به پورنوگرافی کودکان و اقدامات انجام‌شده در فضای مجازی، مانند انتقال ایده‌ها، خیال‌پردازی‌ها و ناهنجاری‌های روانی نسبت به کودکان، نقش مهمی در تغذیه، تشویق و تسهیل جرائم جنسی ارتکابی علیه کودکان دارد (۳).

در کنوانسیون جرائم سایبری اروپا مقررات مفصلی در این خصوص صورت گرفته است که حائز اهمیت تلقی می‌شود. از مفاد معاهده و متن توضیحی چنین برداشت می‌شود که برای مبارزه با این اقدامات فزاینده در فضای مجازی، هدف اولیه جلوگیری از تولید و توزیع این داده‌ها به سخت‌ترین روش است. شناسایی و تعیین مسئولیت کیفری برای مرتکبین همه بخش‌های زنجیره، از تولید تا تملک، به عنوان روشی مؤثر برای کاهش تولید پورنوگرافی کودکان در نظر گرفته شده است. به همین دلیل، کنوانسیون اروپایی جرائم سایبری یکی از اولین گام‌های مبارزه با پورنوگرافی کودکان در زمینه حقوقی است.

۳. فعالیت‌های قانونی صورت‌گرفته راجع به محکومیت پرنوگرافی کودکان در اتحادیه اروپا: موارد محدودی از کنش‌های جنسی همانند سوءاستفاده جنسی از کودکان به شدت محکوم شده‌اند و در عین حال، سوءاستفاده جنسی از کودکان تا حد بسیار اندکی زیر نظر و تفکر موشکافانه و نقادانه قرار گرفته است. از پورنوگرافی کودکان (با وجود عدم تعریف مستقل و پذیرفته‌شده) اغلب به عنوان مظهر سوءاستفاده جنسی یاد می‌شود.

توسعه سریع اینترنت از سال ۱۹۹۴ بلافاصله مورد توجه اتحادیه اروپا قرار گرفت و این موضوع را برای اولین‌بار در سال ۱۹۹۶ در دستور کار خود قرار داد. در اجلاس غیر رسمی وزرای دادگستری در سال ۱۹۹۶ به موضوعات قاچاق انسان و سوءاستفاده جنسی از کودکان اشاره شد و در بیانیه شورا و وزیران آموزش و پرورش جلسه‌ای تشکیل شد. در ۲۰ دسامبر همان سال، موضوع پدوفیلیا و حمایت از کودکان به طور خاص مورد توجه قرار گرفت. این تحولات در نهایت با پذیرش سندی همراه شد (۲) که در قسمتی جداگانه در زیر بررسی می‌شود:

سند حمایت کودکان در اینترنت، در ۲۸ فوریه ۲۰۰۱ توسط کمیته مذکور در بروکسل در نتیجه تحولاتی که در بند ۱ بیان کردیم، تهیه و تصویب شد (۱۲). این سند از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، زیرا هدف آن محافظت از کودکان در اینترنت است. در این سند، نگرانی محافظت از کودکان در برابر خشونت، تبلیغات مشروبات الکلی و محتوای مستهجن در اینترنت و جلوگیری از استفاده از کودکان به عنوان اشیا در محتوای مستهجن که در کنوانسیون جرائم سایبری شورای اروپا برجسته شده است، مطرح گشت و اقداماتی در این خصوص در سند گنجانده شد (۱۳).

در ماده ۴-۱ سند آمده است که ۳۰ درصد از بازدیدهای انجام‌شده در اینترنت و تقریباً ۵۰/۰۰۰ تا ۶۰/۰۰۰ سایت، حاوی مطالب مستهجن هستند. با این حال، بیان شده است که کودکان پایگاه مشتریان هدف چنین سایت‌هایی نیستند، زیرا کودکان مشتریان خوبی نیستند، مگر اینکه پول پرداخت کنند، اما باز هم دسترسی به چنین سایت‌هایی آسان است و بنابراین کودکان در برابر اثرات مضر آن آسیب‌پذیر هستند.

در ماده ۴-۲-۱ این سند که با عنوان فعالیت‌های غیر قانونی در اینترنت آمده است، بیان شده که مدت زیادی طول می‌کشد تا متهمین پورنوگرافی کودکان به محاکمه کشیده شوند. همچنین در این سند تأکید شد که از میان هزاران تصویر مورد استفاده در سوءاستفاده آنلاین، پلیس

این مجله تابع سیاست دسترسی باز از نوع CC BY-NC 4.0 می‌باشد.

[Downloaded from childrightsjournal.ir on 2026-11-16]

تنها توانسته است به چند کودک که صاحب تصاویر مورد نظر بوده‌اند، دسترسی پیدا کند و آن‌ها را ردیابی کند، ضمناً در این سند به این نکته اشاره شده است که پلیس برای مبارزه با این موضوع به کادر کافی، آموزش کافی و همکاری بین‌المللی در خصوص جرائم اینترنتی نیاز دارد و پلیس اروپا (Euro-Pol) و پلیس بین‌المللی (اینترپل) باید در این زمینه تقویت شود.

یکی از اهداف کمیسیون که از طریق این سند محقق می‌شود، ایجاد خطوط درخواست در کشورهای عضو و ارائه بودجه تبلیغاتی متناسب با نقش مهمی است که ایفا می‌کنند. همچنین تصریح شده است که پلیس باید واحدهای تخصصی در این زمینه ایجاد کند و از به روزترین و مناسب‌ترین سخت‌افزار و نرم‌افزار رایانه‌ای برای بررسی‌های خود اطمینان حاصل کند.

موضوع دیگری که کمیسیون به آن توجه کرد، این است که از آنجایی که حتی یک کودک شش‌ساله نیز می‌تواند محتوای مستهجن را ببیند، تعریف مفهوم محتوای مضر و حمایت مناسب از آن اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. این سند با تعیین برنامه‌های عملیاتی برای حمایت از کودکان در برابر سایر آسیب‌های احتمالی از طریق اینترنت به پایان رسید و عزم اتحادیه در این خصوص اعلام شد. سند مورد نظر توسط همین کمیته با نام «برنامه اقدام برای اینترنت ایمن» توسعه و تمدیدشده و در وب‌سایت رسمی اتحادیه اروپا منتشر شده است.

بحث و نتیجه‌گیری

در میان بزه‌دیدگان، کودکان و نوجوانان بزه‌دیده نیاز به حمایت بیشتری دارند، زیرا کودکان به عنوان آینده‌سازان جامعه بشری از آسیب‌پذیرترین اعضای این جامعه محسوب می‌شوند. در میان این افراد به عنوان بزه‌دیده، بزه‌دیده جنسی با خطرهای بیشتری چون بزه‌دیدگی مکرر، بزه‌کاری در آینده، روی‌آوردن به روسپی‌گری، طرد از جامعه و محیط دوستان و انواع بیماری‌های مقاربتی رو به رو هستند. شورای اروپا و اتحادیه اروپا به طور همزمان و مکمل، کار بر روی اقداماتی را که باید علیه پورنوگرافی کودکان و گسترش آن در محیط مجازی اتخاذ شود، آغاز کرداند. ملموس‌ترین مثال آن کنوانسیون جرائم سایبری شورای اروپا است که در بالا به اختصار توضیح داده شد.

کنوانسیون شورای اروپا در مورد جرائم سایبری، این نکته پایانی همه تلاش‌ها به ویژه در مبارزه با پورنوگرافی کودکان است. هدف این موافقت‌نامه مؤثرترکردن مبارزه با هرزه‌نگاری کودکان در اینترنت است، زیرا پورنوگرافی کودکان در محیط مجازی رایج‌تر و قابل دسترس‌تر است. پورنوگرافی کودکان مخرب‌ترین و مضرترین شکل خود را از طریق اینترنت به خود گرفته و به روشی پرکاربرد برای بهره‌کشی جنسی از کودکان تبدیل شده است، اگرچه این مطالعات دارای جنبه‌های مثبت هستند، اما جنبه‌های منفی نیز دارند، به طوری که اذعان شده این فعالیت‌ها از جانب کشورها در اساس مورد توجه قرار نمی‌گیرد. مهم‌ترین نکته منفی‌ای که می‌توان گفت، به ویژه از منظر کنوانسیون به طور کلی موضوع این پژوهش، آسیب‌پذیری حق آزادی بیان با وضع چنین مقررات است.

هنگامی که کنوانسیون در مقررات معرفی‌شده به عنوان یک کل در نظر گرفته شود، آزادی بیان که در نتیجه قرن‌ها مبارزه به دست آمده است، ممکن است به دلیل نگرانی‌های مختلف کاهش یابد. به همین دلیل، در جریان اجرای کنوانسیون که با اقدامات انجام‌شده علیه پورنوگرافی کودکان پیشرفت بسیار مثبتی داشته است، بر اساس قوانین داخلی، با سد آزادی بیان مواجه شده است و کشورها در زمان اجرای آن به نوعی دست به عصا عمل کرده‌اند و حمایت از کودکان در فضای مجازی را فدای سد محکم آزادی بیان کرده‌اند.

این مجله تابع سیاست دسترسی باز از نوع CC BY-NC 4.0 می‌باشد.

[Downloaded from childrightsjournal.ir on 2026-11-16]

وقتی از منظر ایران به موضوع پرداخته می‌شود، متأسفانه کشور ما در این زمینه مانند بسیاری از مسائل دیگر عقب مانده است. با عملیاتی‌شدن این توافقنامه، در کشورهای متعاهد مبارزه مؤثر با جرائم سایبری به ویژه جرائم سایبری مرتبط با پورنوگرافی کودکان که در فضای مجازی انجام می‌شود و مشکل صلاحیت قضایی از نظر تعقیب رفع شده و تسهیل می‌شود.

با افزایش میزان مشارکت کودکان در فعالیت‌های اینترنتی، استفاده از اینترنت بیش از دیگر رسانه‌ها برای اجتماعی‌شدن و برقراری ارتباط مورد استفاده کودکان قرار گرفته است. فقدان تجربه و آگاهی لازم در رابطه با تکنولوژی‌های اطلاعاتی و ارتباطی مدرن پدیده سوءاستفاده از کودکان در فضای مجازی را به عنوان یک نگرانی مشترک در جامعه بین‌المللی پدیدار کرده است. از جمله یافته‌های این مقاله، اهمیت اینترنت و تکنولوژی‌های ارتباطی برای اجتماعی‌شدن، اشکال و قلمرو سوءاستفاده از کودکان در فضای مجازی و اهمیت جلوگیری از آن و بیم کودکان از افشای موارد سوءاستفاده اینترنتی به سایرین، خصوصاً والدین می‌باشد، بنابراین نقش سازمان‌های بین‌المللی به ویژه اتحادیه اروپا در این رابطه حیاتی است تا از کودکان در مقابل سوءاستفاده برخط حمایت مقتضی به عمل آورند.

ملاحظات اخلاقی

در پژوهش حاضر جنبه‌های اخلاقی مطالعه کتابخانه‌ای شامل اصالت متون، صداقت و امانتداری رعایت شده است.

تضاد منافع

نویسندگان هیچ‌گونه تضاد منافع احتمالی را در رابطه با تحقیق، تألیف و انتشار این مقاله اعلام نکرده‌اند.

تأمین مالی

نویسندگان اظهار می‌نماید که هیچ‌گونه حمایت مالی برای تحقیق، تألیف و انتشار این مقاله دریافت نکرده‌اند.

این مجله تابع سیاست دسترسی باز از نوع CC BY-NC 4.0 می‌باشد.

[Downloaded from childrightsjournal.ir on 2026-11-16]

References

1. Gençtan E. Çağdaş Yaşam ve Normal Dışı Davranışlar. Ankara: Maya Yayınları; 1984. [Turkish]

2. Dülger MV. Türk Ceza Hukuku'nda Bilişim Suçları. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü; 2004. [Turkish]

3. Sieber U. Legal Aspects of Computer-Related Crime in the Information Society Comcrime Study. Suhsduhg Iru Wkh (Xurshdq &Rpplvvlrq. 2004; 2(4): 87-99.

4. İçel K. Avrupa Konseyi Siber Suç Sözleşmesi Bağlamında Avrupa Siber Suç Politikasının Ana İlkeleri. İÜHFM. 2001; 59(1-2): 3-10. [Turkish]

5. Sınar H. Avrupa Konseyi Siber Suç Sözleşmesi Üzerine Bir Deneme. İstanbul: Galatasaray Üniversitesi Yayınları; 2004. p.765-800. [Turkish]

6. Yarsuvat D. Müstehcenliğin Neresindeyiz. Güncel Hukuk. 2004; 9: 49. [Turkish]

7. Council of Europe. Convention on Cybercrime. In: The Fight against Terrorism: Council of Europe Standards. Strasbourg: Council of Europe Publishing; 2003. p.153-186.

8. Hammond A. The 2001 Council of Europe Convention on Cybercrime: An Efficient Tool to Fight Crime in Cyberspace?. Available at: http://www.magnin.org/Publications.

9. Helvacıoğlu AD. Avrupa Konseyi Siber Suç Sözleşmesi - Temel Hükümlerin İncelenmesi. Edited by Atamer YM. İnternet ve Hukuk. İstanbul: İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayını; 2004. p.277-299. [Turkish]

10. Raman J. Computer Crime. 2004. Available at: http://www.urova.fi/home/oiffi/enlist/commentary/computer_crime.html.

11. Sokullu Akıncı F. Avrupa Konseyi Siber Suç Sözleşmesi'nde Yer Alan Maddi Ceza Hukukuna İlişkin Düzenlemeler ve İnternette Çocuk Pornografisi. İÜHFM. 2001; 59(1-2): 11-38. [Turkish]

12. Aksoy E. Avrupa Konseyi Siber Suç Sözleşmesi. GSÜHFD. 2002; 1(1): 869-895. [Turkish]

13. European Union. Safer Internet Action Plan: Work Programme 2003-04. Available at: http://www.europa.eu.int/information_society/programmes/iap/programmes/workprogramme/index_en.htm.

[Downloaded from childrightsjournal.ir on 2026-11-16]

این مجله تابع سیاست دسترسی باز از نوع CC BY-NC 4.0 می‌باشد.